

کور تیله چیرک: ئاری عوسمان خه یات

▪ (من... له... ده به نه وه...)

له 47 سا یی، کچه کهم شوو به کو ه کورد کی سو دښین ده کات،
دوای دوو سا ده چنه ک پنهاگن، ته نن سهری سا مان به SMS ک
پیر زبا ییم ل ده کهن.

له 51 سا یی - به ته کلیف- له کابینه ی ئه و سهر ک وه زیرانه ی
که خرمی خه زووری ک نه براده ر کمه، ده بمه وه زیر!
له 53 سا یی، سهر وه و سامان کی ز ر پ که وه ده ن م، خ یشم
نازانم چ ن!

له 55 سا یی، دهستی چه پ و په راسو وه کانی لای استم له
ووداو کی ئ ت م ب لدا له گه ی (سل مان ی- که رکووک)
ده شک ن!

له 57 سا یی، دوو جار ان سه فهرم کردو وه، جار ک ب دوورگه کانی
(باهاماس) و ئه ویتریان ب (پرتد گاس)، ئه گهر چی له
جهنگه ه چه کانی ئه و، پ ښگ کی گوره په لامارم ده دات،
به ام سه لامهت ده بم. (سه فهری په که میان به پاره ی گه نده یی و
دووه میش...)

له 59 سا یی، چواره مین عه مه لیاتی مه عیده م، له
نه خ شخا نه په کی ویلا یه تی (ئاریز نا) ب ده کر ت.
له 61 سا یی، په که مین مان ب ناو نیشانی خ م ده نوو سم،
به ام ههر گیز ب اونا ب ته وه!

له 65 سا یی، ده ست ده کهم به نوو سینه وه ی یادگار یه کانم،
به ام ته وای ناکه م، ئه وکات ت ده گم ه شتا هیچ له خ م ت
نه گه یشوو م!

له 69 سا یی، له ناو پارکی گه وره ی شار، به ده م پیاسه کرد نه وه،
ژنامه نوو س ک ل م ده پرس ت: به لای ت وه، ژیان چییه؟ نازانم
چ وه ام کی بده مه وه، ئه وکات ت ده گم، ه شتا هیچیش له ژیان
ت نه گه یشوو م!

له 75 سا یی، له ئواره یه کی غه مگینی پایزدا: هه موو شت ک
ته واو...

ئیتتر مر ف ئا وایه، هه موو ته مه نی خ ی خه سار ده کات، ب ئه وه ی
وه ک پا هوانی ناو مان کی حیز بژی.

من خەلکى کفرىم، لە کەلار دەژىم و گۆهکەم دەبەنەو
خا نەقین!

ئەیلوول - 2016